

de danske Coloniers Bedkommende, saaledes at navnlig Dernes Forsyning med de nødvendige Provisionsartikler fra Nordamerika og disses Betaling i Producter tillodes, og ligeledes St. Thomas for Handelens Skyld indrømmedes større Friheder, er dog for St. Croix's Bedkommende Hensynet til at binde Colonien til Moderlandet endnu stærkt fremtrædende i Frd. af 6te Juni 1833, saaledes som det udtryffeligt omtales i Motiverne til samme, i hvilke navnlig Varetilførselen til Colonien fra Moderlandet betegnes som indenlandsk Handel (Coll. Tid. for 1833 Pag. 383 og 384), og derhos fremgaaer af de baade for Indførsel og Udførsel fastsatte Tarifbestemmelser. De samme Principer ligge ogsaa til Grund for den for Den nugældende Toldlovgivning, Loven af 30te Juni 1850, idet navnlig Indførseler fra Moderlandet vedblive at nyde de ældre Begunstigelser, uagtet et Forslag var fremsat fra den daværende Generalgouverneur om at disse tildeels skulde ophæves, og derhos Differencen i Udførselstolben af Producter til Fordeel for Moderlandet. Ligeledes endnu er bestaaende, omendffjendt der oftere har været andraget paa dens Ophævelse, og denne Told derhos efter sin Beskaffenhed mere er en Afgift af Productionen end en egentlig Toldafgift. En Consequens af det samme Princip var ogsaa den Toldbegunstigelse, som i Moderlandet var fastsat for de dertil indførte Producter fra Colonien, hvilken Handel vel ligesom Moderlandets Udførsler til Colonien har været betragtet som „indenlandsk“, og en ensidig Ophævelse af denne Toldbegunstigelse alene af Hensyn til Moderlandets eller Statskassens Lav synes ikke at kunne skee med Retfærdighed. Men endog afseet herfra vil man ikke kunne ansee det ubilligt, om Colonien's Indvaanere finde det haardt, at de i deres Handelsamqvem med Moderlandet skulde betragtes som fremmede, saalænge de dog udgjøre og bestyres som en Deel af den danske Stat, staae under Rigets Forfatningslove, endog uden at de mere end for en Deel kunne gjøres deelagtige i de ved samme tilkredte Goder, og selv endnu ikke have ønsket eller ansøgt om større Selvtændighed eller Løsningen af de Baaend, der forene Colonien med Moderlandet.

For at kunne bedømme det Tab, som Colonien vilde komme til at lide som Følge af de i Lovudkastet foreslaaede Tarifforandringer, har Gouvernementet forsøgt en lignende Sammenstilling mellem Afgifterne af fremmed og dansk-vestindisk Suffer, som den der indeholdes i Motiverne til det Rigsdagen i 1853 forelagde Udcast til Lov angaaende den directe Indførsel fra andre Verdensdele, samt angaaende Tariffen for Lastpenge (Loven af 8de Februar 1854). Ifølge denne (Rigsdagstidende for 5te Session, Anhang A. Sp. 295—298) vilde fremmed directe tilført Suffer have at erlægge:

Sundtold	pr. 100 Pd. „ Rd. 16	ß.
Indførselstold	2 Rd. 60	ß.
+ Sportler, 6 pCt.	„ — 15 ₁₂	-
	<u>2 Rd. 75₁₂</u>	ß.
− Sundtold	„ — 16	-
	— 2 — 59 ₁₂	-
Lastpenge, 48 ß. pr. Com.-Læst à 5,000 Pd.	— „ — 0 ₉₆	-
	<u>2 Rd. 76₀₈</u>	ß.

Derimod dansk-vestindisk Suffer:

Indførselstold	1 Rd. 64	ß.
+ Sportler, 6 pCt.	„ — 9 ₆₀	-
	1 Rd. 73 ₆₀	ß.
altsaa mindre end fremmed Suffer 1 Rd. 2 ₄₈ ß., medens indirecte tilført fremmed Suffer desuden havde at svare i Sundtold pr. 100 Pd.	„ Rd. 16	ß.
og Fyrpenge af Skib og Ladning, 32 ß. pr. Com.-Læst	„ — 7 ₆₄	-
altsaa mere end directe tilført	„ Rd. 16 ₆₄	ß.
og mere end dansk-vestindisk	1 — 19 ₁₂	-